



Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 379/20
14.10.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, као председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, као чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником ЕИ ХОЛДИНГ ЦО ДРУШТВО СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ ФАБРИКА ЗА ИЗРАДУ ПЛАСТИЧНИХ ДЕЛОВА ЕИ АЛПЛАСТ НИШ, кога заступа Агенција за лиценцирање стечајних управника из Београда, преко повереника АА, одлучујући о жалби ББ из ..., ..., ..., кога заступа Момчило Ковачевић, адвокат из Ниша, Синђелићев трг 29, изјављеној против решења Привредног суда у Нишу 3 Ст 49/15 од 15.09.2020. године, на седници већа одржаној дана 14.10.2020. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ББ из ..., као неоснована и решење Привредног суда у Нишу 3 Ст 49/15 од 15.09.2020. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Нишу одбијен је приговор разлучног повериоца на обрачун ради намирања разлучних поверилаца стечајног дужника ЕИ ХОЛДИНГ ЦО ДРУШТВО СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ ФАБРИКА ЗА ИЗРАДУ ПЛАСТИЧНИХ ДЕЛОВА ЕИ АЛПЛАСТ НИШ ДОО као неоснован.

Против наведеног решења благовремену жалбу улаже стечајни поверилац наводећи да је уредно поднео пријаву потраживања која је заведена под бројем 11, да закључком о утврђеним потраживањима евидентирано решење о извршењу И бр. 907/11 од 28.02.2011. године на основу којег је извршена забележба у РГЗ Ниш 13.10.2011. године, решење о извршењу И бр. 868/11 на основу којег је извршена забележба у РГЗ Ниш 28.04.2011. године, али да је након извршене продаје имовине извршног дужника стечајни управник извршио обрачун намирања међу којима се не налази жалилац. Даље истиче да чињеница да је упис забележбе на предметним непокретностима извршен знатно касније у односу на дан када су решења донета, да му је тиме начињена штета а да му није предочена обавеза да упис заложног права мора да изврши он на сопствену иницијативу. Сматра да је суд по службеној дужности био у обавези да обавести РГЗ Ниш да се забележба решења о извршењу преведе у упис заложног права. Стога предлаже да се одлука укине.

Испитујући законитост и правилност побијане одлуке Привредни апелациони суд налази да жалба није основана. У поступку доношења побијаног решења нису учињене апсолутно битне повреде из одредбе члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које овај суд пази по служеној дужности.

Према одредби члана 45. став 1. Закона о стечају, у стечајном поступку доносе се решења и закључци. Ставом 2. истог члана је одређено да се решењем одлучује у стечајном поступку, а ставом 3. да се закључком одлучује по примедбама и издаје налог службеном лицу, органу који спроводи стечајни поступак и трећем лицу за извршење појединих радњи.

Из наведене одредбе произилази да стечајни судија одлуку о приговору на обрачун ради исплате разлучних поверилаца доноси у форми закључка а против закључка није дозвољена жалба у смислу одредбе члана 46. Закона о стечају. Међутим наведено се односи само на примедбу истакнуту против обрачуна ради исплате разлучних поверилаца, а обрачун по својој правној природи представља математички израз.

Из стања у списима произилази да жалилац суштински не побија обрачун нити његову математичку тачност већ побија одлуку суда, а претходно и стечајног управника као органа стечајног поступка, да му се не призна својство разлучног повериоца и у вези са тим права приоритетног намирења из средстава остварених продајом непокретне и покретне имовине стечајног дужника груписане као имовинска целина један која се налази у Булевару Светог цара Константина 80-86, а која продаја је одржана 03.07.2020. године.

Отуда како се не ради о простом математичком обрачуна, већ се одлучивало о праву то је правилно првостепени суд одлучио када је одлучио решењем и с тим у вези је жалба дозвољена.

Међутим жалба није основана. Према одредби члана 111. став 1. тачка 6. Закона о стечају повериоци пријаве потраживања подносе надлежном суду у писаном облику, а у пријави се нарочито мора назначити ствар на којој је поверилац стекао разлучно право уколико се ради о обезбеђеном потраживању, износ његовог потраживања који није обезбеђен ако његово потраживање није у целини обезбеђено. Према одредби члана 114. став 1. Закона о стечају коначна листа о свим пријавама потраживања сачињава се на испитном рочишту, док према одредби члана 116. став 1. Закона о стечају потраживање се сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране поверилаца до закључења испитног рочишта, док према одредби из става 2. истог члана стечајни судија ће усвојити коначну листу на основу листе потраживања коју састави стечајни управник и на основу измена унетих на рочишту. Коначна листа садржи податке о свим пријављеним потраживањима, о томе ко их је оспорио и у ком износу су утврђена односно оспорена као и потраживања о којима ће бити донет закључак о листи утврђених и оспорених потраживања. Према одредби става 3. истог члана на основу коначне листе из става 2. стечајни судија доноси закључак о листи утврђених и оспорених потраживања, док према одредби из става 4. коначна листа којом се утврђују потраживања и његов исплатни ред обавезујућа је за стечајног дужника и за све стечајне повериоце.

Из наведених одредби произилази да коначна листа сачињена на испитном рочишту садржи листу свих поверилаца са износом њиховог потраживања као и исплатним редом, те да мора садржати констатације о томе да ли је неки поверилац разлучни, а уколико на истој имовини постоји више разлучних поверилаца онда мора садржати и податак о њиховом међусобном редоследу приоритета. Као што се могу оспоравати потраживања и то обезбеђена и необезбеђена, може се оспоравати само право на одвојено намирење без да се истовремено оспори потраживање, а може бити споран и редослед приоритета разлучних поверилаца међусобно.

Жалилац у конкретном случају сматра да је из остварене купопродајне цене морао бити намирен као разлучни поверилац, а по основу разлучног права стеченог уписом решења о извршењу И бр. 6604/10, И бр. 907/11, И бр. 1108/11 и И бр. 868/11.

Међутим у поступку испитивања потраживања жалиоцу је право на одвојено намирење по основу решења И бр. 6604/10, И бр. 907/11 и И бр. 1108/11 оспорено од стране стечајног управника, те је закључком о оспореним потраживањима жалилац упућен да покрене парнични поступак ради утврђења свог права на одвојено намирење будући да му је признато новчано потраживање без права на одвојено намирење. Закључак којим је упућен на парницу уручен је пуномоћнику жалиоца 30.12.2015. године, па како у остављеном року није покренуо парницу ради утврђења свог права на одвојено намирење то жалилац и нема разлучно право по основу наведена три решења И бр. 6604/10, И бр. 907/11 и И бр. 1108/11. Стога његов статус разлучног повериоца није оспорен због, како се истиче у жалби, чињенице да је Републички геодетски завод спровео упис забележбе решења о извршењу доцније у односу на датум доношења тих решења, већ услед чињенице да је разлучно право по овом основу жалиоцу оспорено, а да он није покренуо парницу ради утврђења права на одвојено намирење односно разлучног права у остављеном року. Пропустом рока да покрене парницу у складу са упутом суда жалилац је и преклудирани за утврђење постојања разлучног права по наведена три решења о извршењу.

Иначе, стечајни управник је оспорио жалиоцу разлучно право по наведена три решења не због датума уписа забележбе, како то имплицира жалилац у жалби и претходно у примедби на обрачун, већ због чињенице да жалилац није поступио по одредби члана 107. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ бр. 31/11, 99/11-др. Закон) којим је било прописано да на захтев извршног повериоца у јавној књизи извршиће се упис заложног права на основу решења о извршењу, односно закључка извршитеља о спровођењу извршења, као и забележба јавне продаје односно други одговарајући упис предвиђен прописима о упису права на непокретностима у јавне књиге. Сумирано речено стечајни управник је оспорио жалиоцу право на одвојено намирење по уговору бр. И бр. 6604/10, И бр. 907/11 и И бр. 1108/11 због чињенице што сам жалилац није поступио у складу са одредбом члана 107. став 2. тада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу и спровео упис заложног права на основу решења о извршењу, а са друге стране након пријема закључка о оспоравању разлучног права жалилац није покренуо парнични поступак да би се то право утврдило. Стога нема статус разлучног повериоца по наведена три решења.

Када је у питању решење о извршењу И бр. 868/11, а како произлази из стања у списима те изјашњења стечајног управника, жалилац по основу овог решења има признат статус разлучног повериоца односно право одвојеног намирења за износ потраживања из наведеног решења у износу од 523.004,00 динара, од чега се на главни дуг односи 218.548,00 динара, на камату 290.456,00 динара и трошкове 14.000,00 динара. Међутим иако има статус разлучног повериоца за наведени износ и то управо на предмету који је био продат у оквиру имовинске 1. један жалилац није намирен због поштовања редоследа приоритета који подразумева да се из остварене купопродајне цене, а након намирења трошкова продаје која обухвата и награду стечајном управнику по основу намирења разлучног повериоца, намирују разлучни повериоци у складу са њиховим правом приоритета односно рангу стечених заложних права тако што се прво намирују она потраживања која су обезбеђена раније. Дакле из вредности хипотековане непокретности намирују се разлучни повериоци пре обичних поверилаца и пре доцнијих хипотекарних односно разлучних поверилаца. Редослед намирења врши се према дану, часу и минути настанка заложног права. Отуда, како су се из остварене купопродајне цене, а што произилази из стања у списима намирени разлучни повериоци вишег ранга приоритета то није било довољно средстава да се намири и жалилац, те је то разлог чега он није намирен из ове расположиве масе. За ненамирени

износ као разлучни поверилац стечајни жалилац се може намирити из расположиве масе за намирење стечајних поверилаца.

Стога је одлука првостепеног суда потврђена, те је Привредни апелациони суд сходном применом одредби члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, а у вези члана 7. Закона о стечају одлучио као у изреци.

ТЂ/СС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица,с.р.

За тачност отправка